

vist omfang rettes til et andet klientel end husmødre. Flere og flere husholdningslærere vil blive beskæftiget inden for industri- og servicevirksomheder som vejledere og rådgivere, som planlæggere og som instruktører og lærere ved uddannelse af personale på forskellige niveauer.

Samtidig er der opstået behov for udbygning og fornyelse af en række områder inden for de traditionelle undervisningsområder. Det gælder f. eks. emneområder som forbrugeroplysning om vare- og tjenesteydelser, planlægning og rationalisering af hjemmets arbejder, arbejdsfordeling og samarbejde i familieguppen.

Når disse forhold tages i betragtning, finder man, at uddannelsens formål ikke bør lægges fast inden for snævre rammer, men defineres så bredt, at nye behov inden for området kan dækkes. De arbejdsområder, som omtales i 1960-bekendtgørelsens formålsbestemmelse, er også i dag de vigtigste arbejdsområder for husholdningslærere. Men da en bestemt angivelse af ansættelsesområder i loven næppe i tilstrækkeligt omfang kan tage hensyn til den udvikling, der foregår i samfundet, er en tilsvarende bestemmelse ikke optaget i forslaget.

Ud fra den betragtning, at en væsentlig del af de uddannedes virksomhed kan falde uden for egentlig lærervirksomhed, men dog inden for områder, hvor pædagogiske kvalifikationer er nødvendige, anvendte man i de første udkast benævnelsen „husholdningspædagog“ i stedet for „husholdningslærer“, men under hensyn til, at der fra flere sider er fremsat ønske om at beholde den hidtidige benævnelse, foreslås denne opretholdt.

b. Optagelsesbetingelser.

De gældende optagelsesbetingelser er stort set de samme som i loven fra 1942. De foreslås nu ændret, således at studentereksamen, højere forberedelseseksamen samt visse i denne henseende godkendte erhvervsfaglige uddannelser eventuelt suppleret med særlige kurser bliver almindelige optagelsesbetingelser. Der henvises herom til bemærkningerne til § 4.

c. Uddannelsens omfang og indhold.

Ved lovforslagets bestemmelse om, at undervisningen tilrettelægges således, at uddannelsen kan gennemføres på 3½ år, udvides uddannelsesperioden på seminarierne med ½ år. Kravene om forudgående husholdningsskoleophold og forpraktik af tilsammen knap 1½ års varighed bibeholdes ikke.

Forslaget indebærer ikke større ændringer i den nuværende fagkreds, som efter bekendtgørelsen består af følgende 5 faggrupper: Naturfagsgruppen,

kostlæregruppen, husligt arbejde med tekniske fag, familien og samfundet samt pædagogiske fag, hvortil kommer enkelte fakultative fag.

Imidlertid medfører de skærpede adgangsbetingelser og dermed de bedre forkundskaber, at der kan gennemføres forbedringer af uddannelsen inden for de enkelte fag. Det er tanken især at styrke de pædagogiske fag og de fag, der har med familie og samfund at gøre, således at de får en lige så central placering i uddannelsen, som de naturvidenskabelige og tekniske fag allerede har, jfr. opdelingen af uddannelsens hovedfaggrupper under nr. 1-3 i § 5, stk. 1. Der er dog ikke herved taget stilling til timetal m. v. inden for de enkelte faggrupper. De nærmere regler herom, om fagenes placering, eksamensfordringer m. m. foreslås i overensstemmelse med sædvanlig praksis fastsat i en uddannelsesbekendtgørelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, særlig til § 5.

Reglen om, at der i uddannelsens 3. år skal udarbejdes speciale, er ny, og det samme gælder reglerne om øvelsesskoler, der tilsigter at skabe et bedre grundlag for tilrettelæggelsen af de praktiske øvelser i undervisningsfærdighed.

d. Efter- og videreuddannelse.

Efter- og videreuddannelse spiller en stadig større rolle i det samlede uddannelsessystem, og mulighederne for supplerende uddannelse efter eksamen har indflydelse på tilrettelæggelsen af de enkelte uddannelser. Det er derfor fundet rimeligt også i nærværende lovforslag at optage bestemmelser herom, jfr. § 18.

e. Kontaktudvalg.

I lovene om uddannelse af lærere til folkeskolen og af børnehave- og fritidspædagoger er der givet regler om henholdsvis et seminarieråd og et uddannelsesråd, som er rådgivende for ministeren i sager vedrørende de pågældende uddannelser. Efter loven af 1942 nedsattes der et udvalg — undervisningsministeriets husholdningsudvalg — som var rådgivende for ministeren i sager, der hørte under lovens område, herunder såvel husholdningsundervisning i husholdningsskoler, aftenskoler m. v., som undervisning på husholdningsseminarierne. Som tidligere nævnt blev dette udvalg ophævet i 1970 ved loven om folkehøjskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler og efterskoler. I forbindelse med forberedelsen af nærværende lovforslag har det været overvejet, om der på tilsvarende måde som i de to ovenfor nævnte uddannelseslove også i denne lov burde være bestemmelser om et råd for undervisningen på husholdningsseminarierne, men under